

SZERKESZTŐSÉG
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon száma 708.

EGYETÉRTÉS

Dr. PAP ZOLTÁN
főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY
szépségszerkesztő.

KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon száma 708.

Mai számunk főbb közleményei:
Vezérközlés: A kiegyezési tárgyalások.
A helyzet Oroszországban.

A kiegyezési tárgyalások.

Egy évtizeddel hosszabb huzavona után, mely idő alatt Lajthán innen és Lajthán túl viharos válságok kormányokat söpörtek el s egészen új politikai helyzeteket teremtettek, ma újra megkezdődtek a kiegyezési tárgyalások Magyarország és Ausztria között.

Arról, hogy a két miniszterelnök érdemleg mit végzett egymással s báró Beck milyen követelésekkel állt elő, mélységesen hallgatt a felhivatalos híradás s e tekintetben teljes bizonytalanságban hagyja a tárgyalások iránt élenként érdeklődő közvéleményt.

A bécsi N. Fr. Presse egy hosszabb budapesti levelet közöl ma vezető helyen, a melyben arról értesítik, hogy a magyar kormány a legnagyobb szívfórással ragaszkodik a Széll-Körber-féle kiegyezés néven ismert megállapodásokhoz.

Az osztrák miniszterelnök budapesti látogatásáról s Wekerlel folytatott tanácskozásáról a következő tudósításokat kaptuk:
A „Budapesti Tudósító” jelenti: Báró Beck Miksa Vladimir osztrák miniszterelnök ma reggel dr. Sieghart Rudolf osztálytanácsos kíséretében Budapestre érkezett.

vonják, amit tudvalevőleg osztrák részről fenyegetésképpen követeltek. A magyar kormány azt sem bánja, ha osztrák részről a tárgyalásokat bizonyos pragmatikai kérdésekre is átterelik.

Ennyi a bécsi lap budapesti értesítése, amelyből kitűnik, hogy a tárgyalások, melyek megindítása végett ma a két miniszterelnök a budai palotában találkoztak, erős próbára fogják tenni mindkét részről a tárgyaló feleket.

Majd megváltik, jól számíthat az osztrák kormány, de azért az osztrák kormány büszke hangja figyelmeztetésül szolgálhatna a magyar kormány-nak, hogy ez is fuvassa meg a tárogatót s riaszsa fel szintén a közvéleményt, különösen a kereskedelmi és iparkamarákat, gazdasági egyesületeket, valamint a többi hivatali testületeket, hogy sorakozzanak s vonuljanak fel tömör oszlopokban hangos csatazajjal, ahogy odaát Ausztriában már jó ideje teszik.

Az osztrák miniszterelnök budapesti látogatásáról s Wekerlel folytatott tanácskozásáról a következő tudósításokat kaptuk:
A „Budapesti Tudósító” jelenti: Báró Beck Miksa Vladimir osztrák miniszterelnök ma reggel dr. Sieghart Rudolf osztálytanácsos kíséretében Budapestre érkezett.

Az osztrák miniszterelnök budapesti látogatásáról s Wekerlel folytatott tanácskozásáról a következő tudósításokat kaptuk:
A „Budapesti Tudósító” jelenti: Báró Beck Miksa Vladimir osztrák miniszterelnök ma reggel dr. Sieghart Rudolf osztálytanácsos kíséretében Budapestre érkezett.

és technikai jellegű kérdések merültek fel, amelyek beható megbeszélést igényelnek. Megállapodtak abban, hogy ezeket a kérdéseket vegyes szakbizottság elé utalják, mely egyenlő számban az osztrák és a magyar kormányok képviselőiből fog állni.

Kassa ünnepe.

Negyvennyolcz hóseinek, a magyar szabadságharc halhatatlan veressapksáinak rendezett ma nagyszériű ünnepet Kassa város. A hatalmas, évszázados dóm előmonumentális emlékművet emelték a hálas utódok, mely a névtelen hősek dicső emlékeit méltóan fogja hirdetni a jövő századoknak.

A megérkezés.

A karuzok hajdani fővárosa zászlócsatát öltött, a vonatok már napok óta szávala hozták a résztvevő küldöttségeket, testületeket és közönséget.

Az ünnep.

Az ünnepély kilencz órakor kezdődött ünnepi istentisztelettel a jászóvári premonstri kanonok-templomban. A misét dr. Takács Menyhért prépost praetius mondotta a jászó premonstri rend tagjainak asszisztálásával, míg a főgimnáziumi ifjuság a kóruson régi magyar szent énekeket adott elő.

A Magyar Tivadar Iroda jelenti: Báró Beck miniszterelnök délután 10 órakor hajtatót fel a miniszterelnöki palotába. A két miniszterelnök között a kiegyezési tárgyalások fel 1 óráig szakadatlan folytak, amikor Wekerle Sándor miniszterelnök löncse hitva meg báró Beck miniszterelnököt. Röviddel ezután a tárgyalásokat újból felvették, melyek esti fél 7 órakor meg folytak.

nepi beszéde következett, melyben röviden vázolta a szobor történetét. Beszédét percekig tapsolta és éljentezte a közönség.

Rakovszky beszéde.

Blanár Béla után Rakovszky Endre, Abaujtona vármegye és Kassa város főispánja mondta el az eljenzék által sürin megszokott teleplező beszédét:

T. ünnepi közönség! Ezeréves önálló állami létünkért, alkotmányos függetlenségünkért és szabadságunkért vívott százados küzdelmeink egyik legtragyobb korszaka az 1848-49-iki Szabadságharcunk dicső emlékei füződnek elhöz a dicső műhöz, a melynek ünnepélyes leleplezésére megjelentünk; emelkedett lelekkel, a hazafüi érzés szent áhitatával vesztük körül a szobort, lelkünkben felelünk a mult dicső képeit. Midőn e nagy idők emléke átsütnék lelkünk, egy hősköltemény varázsaival ragadja és tartja fogva lelkünket e kor csodás küzdelmeinek páratlan fényé és nagyszerűségé. Megelveznednek lelki szemünk előtt azoknak a nagy szellemeknek dicső arcait, a kik elméjük világos fényével s lánglelkük gyújtó erejével új életre keltek a nemzet és megújult emlékeztülkben a mai országi napok mámoros lelkesedése, a nemzet ügyvételesnek, korszakalkotó nagy eszméjének hekes eszakiókkal kivított fegyver diadala és a hűség és örömtudatban uszó nemzet, a hűl neménytel és bizalommal tekintre a jövő elé, hazas terékénységgel igyekszik a kitöltött remlök megvalósítására, a mikor minden téren a nyugodt és hekes fejlődés alapját igyekszik lerakni. Amde nemzetünk balsorsa nem engedte, hogy e hekes törekvés megvalósuljon, a megújult reakció nyomában feltesnek honvédelmi tanadatok, a melyek ezt a szabadságszerető, de hekes és kitárgyos hűl nemzet akaratát ellenre az események fatumaszéri kényszerével sodorták egy véres háborúba. A honvédó magyarságnak teljes magára hagyva kell elcsúszni hanczot megvívni. Amde e költözésbe illő helyzetben és növekvő rész közepette fenyha ragyog fel a nép lelki erejének, hazaszeretetének csodátevő nagysága. A vezélyben levő hazai hívő szótára a hancz táborába megy az egész ország, a nemzet apraj-naggya, a hazaszerető szent lelkesedéssel. A hon védelmére a földből teremnek a honvédek, nap-nap mellett újak jönnek ki és jelennek meg a hanczter, a hol hősök és hadvezérek születtek, melök minden szabadságszerető nemzet tiszteletre és kezdetét veszi az önvédelmi hancz, a melyhez hasonlót keveset tud a világtörténelem felmutatni. És végre két nagyhatalom tulerjével szemben el kell bukni a nemzet ügyének, de a mit a magyar szellem ereje, a magyar hancz vitésége és önfeláldozó hazaszeretele a haza védelmében véghez vitt, az az egész művelt világ előtt elismerést és csodálkozást nyert ki részére. A nemzet szívében pedig kiálthatatlanul él a hala és kegyelet e nagy idők, e nagy nemzedékek iránt.

Nemcsak történelmi alakjai vannak e küzdelmeknek minden igaz magyar szívébe zárva, de azoknak a névtelen hősöknek végtelen sorai is, akik a hosi bátorok magasztos önfeláldozásával szenvedtek halált a hanczért. Szabadságharcunk e névtelen feltesnéi közt vette az örök hür szárnyára a kassai IX. honvédszázaló hősait, a győzelmetlen pirospapszokókat. E város falai között esdültek fel Kassa, Abaujtona vármegye és a szomszédos vármegye hős fia a királyi trón és haza védelmére kibontott szünmárius honvédszázaló alá, innen indultak a ráczok által szorongatott Fehertemplom védelmére, ott nyerték az első vértörést és ettől az időtől kezdve legendákba illő hosi lettek szakadatlan láncolatai volt, amit vitézséggel művelt. A ráczok elleni hanczban szerettek imádott bátyjainknak, a hősök hősének, Danajarmhancz vezetése alatt, melök versenytársasáigai és bajtársakkal, a III. számi híres szegedi zászlóalj, leggyőzelmetlen hanczterrel; majd végülküzve a győzelmes tavaszi hadjáratokát, a legvéresebb döntő csatákban kemény tusak közt újabb hervadtatlan bátorokk arattak a hancz mezején, nyomukban mindenütt győzelmet jert, szürnyrohalmuknak nem állhattak ellen az ellenfelek sorfala, hadműveletek páratlanul állanak a hadi történelemben. Ott a véres hancz mezején, a halál szörnyü aradási közt szerettek meg hazajunkozó vándorlók hősökéig és retenthetetlen hősragsáigkal a jogot arra, hogy mint a nemzeti dicsőség részese, az utókör emlékeztülkben halhatatlankk váljanak. Dicső emlékeztülk elje is örökös, mert csak ürpé nap felét fűnek magyarságt és csak elfajult kor a hős elölökét. Kassa város hazas közönségének egy regóta taplalt vágya és hű öhnyása meggy ma teljesedésbe, midőn a hősök iránti kegyeletét az érezszoiban leröjja, melynek leleplezésére ezennel a jelt megadom: (kérlek lehullott a lepel a hatalmas szoborról) a nemzeti kegyelet és hű öröködjének e szobor felvett hős eszméit önálló do. o. haza szeretének lelkes hevületét adják át nemzedékröl nemzedékre időtlen időkig.

A főispán beszédét lelkes éljenzés követte, miközben a szoborról a lepel lehullott.

A szobor.

Rakovszky Endre beszéde után Münster Tivadar, a szoborbizottság elnöke állott fel és lelkes beszéddel átadta a szobort a város közönségnek. A város nevében Eder Odón polgármester válaszolt és átvette a szobort a város gondozásába. Maga a szobor a dóm előtt, a kilenczszáz éves Mihály-kápolna dái oldalán áll. A monumentális emlékmű azt a történelmi vonatkozást jelenetel örökíti meg, amint Rákóczi hős kurucza kezét nyújt a 48-as szabadságharc vörös siphás vitézének és buzdítja a szabadsáért való küzdelmre. Mindkét hős délezege férfi ábrázol, jellegzetes magatartással, tekintetükben bizonyos ihlettségel. Rákóczi kurucza történelmi hűségü régi magyar öltözéket, a 48-as honvéd pedig a

vörös siphások tipikus egyenruháját viseli. Mindkét alak bronzból való s testtartásuk, mozgásuk és heállításuk igazán művésziileg megoldott. A szobor magas termésköböl faragott talapzata, magyáros díszítéssel, harmonikusan illeszkedik a dómhoz és az egész térhez. A szobormű egy művészi triasz alkotása, Horvai János és Szamolovszky szobrászok és Pogány Móricz műépítészé, akik művészi ihlettel és szerencsés kézzel alkották meg ezt a történelmi nevezetességet emléket.

A szobor megkoszorúzása.

Az első koszorút Justh Gyula, a képviselőház elnöke tette le a következő szavak kíséretében: — Mely megilletődéssel teszem le legyőzhetetlen dicső hősök érezszoibólra a magyar képviselőház, a magyar nemzet koszoruját és hálás kegyelettel hajtom meg dicső emlékeket előtt a magyar nemzet lobogóját.

Majd Jekelfalussy Lajos honvédelmi miniszter, aki altábornagyi egyenruhát viselt, tette le a koszorút a kormány nevében sajátjééééé. Ezután a szoborra még a következők helyezték el koszorúkat: Az országos 48-as honvédegylet, Abaujtona vármegye és Kassa város honvédegylete, Abaujtona vármegye közönsége, Kassa szab. kir. város közönsége, Zemplén vármegye közönsége, Gömör- és Kishont vármegye közönsége, a kassai róm. kat. központi papság, a kassai ág. ev. egyház, a kassai református egyház, a kassai izraelita hitközség, a kassai izraelita ortodox hitközség, az állami jogakadémia, a kassai állami gazdasági akadémia, a kassai ügyvédi kamara, kir. posta- és táviró-igazgatóság, a m. kir. kassai pénzügyigazgatóság tisztihara, a premonstri főgimnázium tanári kara, a kassai Kazinczi-kör, a társalgási egyesület, a polgári társaságok, a városkereszt-egylet kassai fiókja, a polgári ifjuság, a Szent Imre-kör, a kassai jogakadémia tanszóka, a kassai községi közigazgatási tanfolyam, azonkívül különböző testületek és társulatok. Ezzel a szobor-leleplezési ünnep véget ért a Szózat elnevelésével.

Az ipari kiállítás megtekintése.

A leleplezési aktus befejezése után Jekelfalussy Lajos honvédelmi miniszter és Justh Gyula hazelök a jelenlevő képviselök társaságában a tegnap megnyült ipari kiállításra mentek, amelyet Gaál Jenő, iparkamara-titkar, kalauzolásra mellett tekintettek meg. A kiállítás tövölt teljes meglegedésű és elismerésűket fejezték ki.

A banket.

A vendégek délután egy órakor a Schalkház dísztermében bankettre gyültek össze, amelyen ötvenházan vettek részt. Ezen az első felköszöntőt Rakovszky Endre, Abaujtona vármegye és Kassa szab. kir. város főispánja mondotta a királyra, utána pedig felolvasta Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszternek Herkules-fürdőről küldött követző táviratát:

Dicsőség a hon vitézének, dicsőség a kilenczedik zászlóaljnak, álton a szobor és öjén az emlék szavadokig, honszeretetre tanítva és vitézságra buzdítva émi, halni a hanczért, szabadsáért, jogért, függetlenségért. Üdvözlöm Kassát, Kossuth.

Ezután Takács Menyhért, jászóvári prépost praetius köszöntötte fel a negyvennyolczas honvédeknek jelenlevő tagjai, akiknek nevében Matolay Elele mondott meglátható szavakban köszönetet. Dr. Kriebel Edgar városi főjegyző Justh Gyulát, mint a képviselőház elnökét és a képviselőket köszöntötte fel.

A hazelök töztája.

Dr. Kriebel Edgar pohárköszöntője után általános lelkes éljenzés közt Justh Gyula emelkedett szólarra. Miután úgy a maga, mint a tarsi nevében megköszönte a szíves órázciókat, így folytatta:

Magyarországon a politikaival foglalkozni kell éjél-nappal és mindenkor. (Éljenzés.) Úgy kell nekünk a politikában lenni, mint annak a helyálló jó katonának, akinek szeme mindig ott van az ellenségen, mindig figyelemmel kíséri az ellenség mozdulatait, amely katonna mindig fel van huzva (lelkes éljenzés), mert mi nem vagyunk olyanok, mint más nemzetek, mert mindünk oly elemi dolgokkal kell foglalkozni, amelyek más országban képtelenségünkhöz nem tartoznak. Most tehát nekünk nem szabad elhagyni magunkat, nem szabad behuzódni a nemfőrdőmség várába, nekünk folyton politikálni kell és foglalkozni kell a napi politikaival, különösen akkor, amikor látjuk, hogy napról-napra, miként előbb, újra a régi szellem hívei, milyen aczartársasággal vágnak a szemünkbe képtelennel képtelenebb dolgokat, mintha ők lennének azok, akik küzdöttek folyrat ezen nemzetnek szabadsáért és függetlenségéért és mintha mi igyekszünk volna ebben az országban minden szabadságot, minden függetlenséget megbotlani.

Nos tehát igaz, hogy legnagyobb része azoknak, akik minket ma támadnak, olyanok, akiknek nem érdemes foglalkozni, (lelkes éljenzés) de nem erről van szó; hanem arról, hogy ha egy hazugságot folyton czáfolat nélkül hagyunk, annak a

veszedelmek tessék ki magunkat, hogy egyik-másik ember, akár milyen számszámú legyen meggyőződése, mégis hittel fog adni azon hazugságoknak. (Halljuk! Halljuk!) Hát kérem, vannak olyanok, akik a mi politikánkat nem helyeslik; ezek — elismerem — őszinte hazaszeretlet miatt vannak kétségben... és azt hiszik, hogy a függetlenség eszme a mostani korszakban — amikor a koalíció bizonyos célokat tűzött ki maga elé, melyekben a függetlenségi eszmét, mint legközelebb magvalósítandót felsorolva nincsenek — elvész. Hát azok, akik azt hiszik, nagyon félnek. Mert azt fel sem lehet teteleznii a függetlenségi párt vezetőitől, hogy azok oly hitvány emberek volnának, hogy hatalomért vagy bármi másért is képesek volnának az ő magasztos elveiket feladni. Tehát miről van itt szó t. barátom? Arról, hogy ebben az országban órási nagy küzdelem folyt a magyar nemzeti haladás érdekében és akkor, mikor következett egy új választás, amikor a nemzet azok mellett nyilatkozott, akik a nemzeti haladást követelték minden ténen, akkor akadtak vállalkozók, akik azt mondták, ők pedig rabigába fogják hajtani ismét ezt a rakoncátlan országot, nem szükséges ennek semmiféle engedményeket adni nemzeti ténen, hanem erőszakkal és jogtörpással a törvény szavának és értelmének elferdítésével mi le fogjuk tiporni azokat, akik a nemzeti ügy mellett harcolnak és akkor bekövetkezik egy rémuralom, amely nem tisztel jogot, amely nem tisztel a szabadságot, hanem tüze-vassal ront neki törvénynek és igazságnak. A nemzet nagy része azonban fényesen megállta helyét és szembe szállt ezen törekvésekkel. Egy másik részében azonban azt tapasztaljuk, hogy ők nem azonosítják magukat a nemzet ügyével, hanem szövetkeznek azokkal, akik a nemzet letérésére vállalkoztak.

A mikor bekövetkezett a koalíciónak a kormányra jutása, akkor mi kellett, hogy vállalkozunk arra, hogy átmenetileg szövetkezzünk mind azokkal, akik a nagy küzdelemben résztvettek, midőn az a nagy veszedelmek fenyegette ezt az országot, hogy elveszik alkotmányát, elveszik jogait, eltiporják bennünket és habár mindannyian készek voltunk is, vérünket feláldozni, semmi kilátás nem volt arra, hogy meglesz a maga eredménye a passzív ellenállásnak. Ilyen viszonyok között egyebet nem lehetett tenni, mint amit tettünk a választások előtt, hogy mi, akik a nemzeti küzdelem harcosai voltunk, szövetkezzünk a közélet megújítására, az alkotmány biztosítására és megerősítésére, azután a választói reform megvalósítására és a választókerületek új beosztására. Ezek mind oly lényeges kérdések voltak, amelyekre nézve minden párt addig és arra az időre, amíg ezeket a nagy dolgokat keresztül nem vittük, a maga külön pártelvéit feljegyeztette, azon idő alatt egyik párt sem fogja a maga elvét elterelnie, hanem oda fog törekedni, hogy Magyarország javára ezen kérdések minél alaposabban oldassanak meg.

Következtek a választások. A választások nagy többséggel adtak a koalíciónak, mert mi mindannyian — függetlenségek, alkotmánypártiak és néppártiak — ezen program alapján kaptunk mandátumot, de ez nem azt jelenti t. uraim, hogy bármely párt kiszolgáltatta volna elveit, ez csak azt jelenti, hogy szövetkezett arra, hogy azokat a közélet elérhesse ez a nemzet, amelyekkel a külön-külön nem lettek volna képesek a pártok. Erre kaptunk mandátumot, nos tehát, akár melyik párt, amelyik a maga programját még ezen az országgyűlésen megvalósítja, az megszerezte az adott szó szentségét (Hosszantartó lelkes éjlenzés.) és kénytelen új választás alá vetni a maga mandátumának a sorát. Nekünk világos törvényeket kell hozni, amelyek biztosítsák a nemzetet, hogy nem fognak ismétlődni azok a dolgok, amelyek a legközelebbi évek alatt előfordultak.

Szó esmes arról, hogy bármely párt — különösen a függetlenségi párt — feladja eszméjét; előbb meg fogjuk választani azokat az eszméket, a melyekre szövetkeztünk; azt tudja mindenki ebben az országban, a ki vagy nem hűlye, vagy nem rosszakarut, hogy mi helyt állunk a függetlenségi eszmék mellett. És a mint meg lesznek választva azok a célok, a melyekre mi feleszkedünk, küzdeni fogunk továbbra is rendíthetetlenül a függetlenségi eszmék megvalósításáért. En tehát a magam részéről azon kérés intézm azokhoz, akik jóhiszeműleg támadják a koalíciót, hogy hagyjanak abba a támadással; gondolják meg azt, hogy ezzel azoknak tesznek szolgálatot, akik ellenségei a függetlenségi pártnak és a koalíciónak. Legyenek türelmessel és bizalommal a párt vezetői iránt, akkor meg vagyok győződve, hogy bizalmukban nem fognak csakátolni és hogy a függetlenségi eszme megvalósítása mielőbb meg fog jönni. Amde vannak nem jóhiszemű ellenfelei a koalíciónak, akik ma is azt mondják Bécsnek, ne adjatok meg semmit, hiszen mi itt vagyunk, hogy a ti érdekeitekben tovább vezessük a kormányzat Magyarországon.

Itt egy szervezett hazafutó banda van Magyarországon, aki saját érdekeinek kizsákmányolása szempontjából kész eladni a magyar szabadságot, az ősi jogokat és Bécsnek fogadalmat tesz arra, hogy itt letör mindent, ami magyar és független. Ezek mernek velünk szembeállítani? Ezek merik igaz hazafiságukat köztébe venni? De az a szerencse, hogy ezeknek senki sem hisz, mindenki megveti őket és az a sár, amelyet ők reánk dobnak, csak őket piszkítja be. Arra kérek mindenkit, legyen türelmessel, bizalommal és jóhiszeműséggel elvett vezetői iránt; ne hajtssák az ugynevezett darabotok malmára a vizet, mert a törekvésük odairányul, hogy az országot szabadságától, önállóságától megfoszassák. Aki ezeket a szavára hallgat, az a nemzeti önállóság meggyengítésére mákódik közre.

Beszédét a következő szavakkal végezte: Emeltem poharamat Kassa város közönségére, mely város lelkesedése a legutóbbi időben bebizonyította, hogy önállóan tud magáiról a nemzeti ügy mellett.

Bolgár államtitkár beszéde.

Ezután Bolgár Ferenc államtitkár szólott fel a beszédében arra a nagy horderejű momentumra hívta fel a figyelmet, hogy a mai ünnepélyen a katonaság is képviselve volt. Ez az első honvédszobor-leleplezési ünnepély, amelyen megjelent a magyar királyi honvédség és a császári és királyi közös hadsereg. Azt hiszem, tudják az urak rólam — így szólott az államtitkár — hogy én egész politikai pályám tartama alatt sohasem tartoztam a túzok közé, de higgyék el, hogy ami ma történt, annak órási politikai jelentősége van, amelynek jelentőségét csak az ünnepély lezajlása után fogjuk kelő mértékben értékelni tudni. Itt egyik legnagyobb politikai lény előtt állunk, mely 1867 óta történt és azok, akik a kormányznak szemére hányják, hogy nincs semmi változás, láthatják, hogy igenis van változás. És ezért a nagy vívmányért nem kellett semmi fizetség, nem történt semmi más, mintleg egészen természetes dolog és ezen ténen által meg vagyok arról győződve, bizonyos tudom és szentül hiszem, hogy ezen ünnepélyen nemcsak minden magyar hazafi szíve, de a hadsereg szíve is a mi szerellett királyunk szíve is itt volt a mai honvédszobor-ünnepélyen. Ez az a politika, a mit ha halvatnót óta csináltak volna, akkor azok a számos félreértések nem fordultak volna elő, vagy el lehetett volna azokat osztalni és nem azt kellett volna tenni, hogy a félreértések mindig jobban és jobban fokozódnak. A helyes út megindult és én kérem a jó polgári tulajdonságokkal legkiemelkedőbb város lakosságát, legyenek türelmessel és bizalommal a kormány iránt, legyenek meggyőződve, hogy ezen az uton fogunk tovább is haladni és meg fogjuk találni a módot, hogy éppen a katonai kérdések, melyek évek óta a legnagyobb zavarkot okozták az uralkodóval és a nemzettel egyetértésben megoldotnak. Poharát Kassa városára emeli.

A küldöttek elutazása.

Justh Gyula a képviselőház elnöke, valamint a kiserelőben levő képviselők este öt órakor a gyorsvonattal utaztak vissza Budapestre. Jekellausz Lajos honvédelmi miniszter pedig még délelőtt elutazott Kassáról.

Ünnepi hangverseny.

A szoborleleplezési ünnepélyvel kapcsolatban a Tulipánkert kassai főújsága este a nemzeti színházban nagyszabású hangversenyt rendezett a hazai ipar támogatásának érdekében. A hangversenyt Zempléni Árpád próféta nyitotta meg, minán neje, Révész Anikó zongoraművész a „Magyar határon” című darabját adta elő nagy hatással. Az ünnepély főelőadója W. Kramer Teréznek, az Operaház illusztris művésznőjének énekcsépe volt. Magyar darabokat adott elő, melyekkel órási sikert aratott s többször hívták a lámpák elé. Majd Lányi Béla zimbaboművész kuruznotakkal gyönyörködte a közönséget, utána pedig Zempléni Árpád „A kufsteini madarak” című versét adta elő nagy hatással. Végül pedig Révész Anikó művész zongorajátéka után Papp Ferenc, a Népszínház tagja zárta be a hangversenyt kuruz notával. Az előadást nagyszámú előkelő közönség hallgatta végig s az estély a jótékony célra való tekintettel anyagilag is fényes eredménnyel végződött.

A vasvármegyei függetlenségi párt megalakulása.

A vasvármegyei függetlenségi és 48-as párt ma tartotta meg alakuló gyűlését a vármegye székhelyén, Szabolcshelyt. Kossuth Ferenc pártelnök képviselőtében gróf Batthyány Tivadart jelente meg a szervező ülése. Gróf Batthyányt, aki Hilberth Károly orsz. képviselő és több újságírói társaságában érkezett meg Szabolcshelyre, déli féltay orsz. képviselő már Kiszéibelen várta a helybeli függetlenségi párt küldöttsége, melynek elnöke Bárdossy Imre, üdvözölte a népszerű képviselőt; Kelemen Tivadart állomásfőnök pedig szintén meleg szavakat intézett hozzá, mint az országos vasutas szövetség elnökéhez, míg a fehér ruhába öltözött vasutas leánykák virágbokréttakkal kedveskedtek neki. Batthyány szívélyes szavakkal köszöntö meg az üdvözöleket. Szabolcshelyen Gotthardt Sándor, Sziklay Ede, Beck Lajos, Cizmazia Andre, Somogyi Aladár képviselők és nagyszámú közönség várta Batthyányt, akit a megyei függetlenségi körök nevében Gotthardt Sándor, a helybeli vasutasok nevében pedig Kramer Gyula üdvözölt. A pályaudvartól hosszú kecsorsóra a Korándi-féle kerkhelyiségbe vonult az egész társaság, ahol déiben diszalkomna volt.

Az alakuló gyűlést délután félharom órakor gr. Németh Gyula, a szombathelyi függetlenségi párt alnöke nyitotta meg. A gyűlésen megjelentek a sárvári, körmendi, vasvári, szombathelyi, ceill-dömölki, köszegi, szentgotthárdi és a németújvári függetlenségi pártok képviselői. A gyűlés megnyitása után gróf Batthyány Tivadart ismertette a szervezkedés célját, arra nézve az a meggyőződése, hogy az ország jelen viszonyai között most meg inkább van rá szükség, mint bármikor. A történelem azt mutatja, hogy józokat a népeknek tüzén sohasem kintáltak, küzdeni kellett azokért mindig, a harcznál pedig kitartó katonákra van szükség. Kösziön tehát Vas vármegye független érzelmű polgárainak, hogy a 48-as zászló alatt tömörülnek. Vas vármegyében szervezte régóta a néppárt, s itt az ideje, hogy a függetlenségi párt is szervezkedjék. Nem agresszív fellépés ez, hanem

egyszerien annak a jognak a gyakorlása, mely minden pártot megillet. És itt elsősorban kedves kötelezettséget teljesít — ugymond — a midőn arról értesitem önöket, ma kaplam távirattal Kossuth Ferenczről, amelyben arra kér, hogy a mai nap alkalnából az ő nevében is legméltóbban üdvözöljem a jelenlévőket. (Hosszan tartó lelkes éjlenzés.) Ő is azt írja, hogy sohasem volt nagyobb szükség Magyarországot független polgárainak a tömörítésre, mint ma. Ezek után kértem, hogy mi ezéjja van ennek a szervezkedésnek? Erre nézve legelőször, ha elmondom röviden, hogy mi a célja a függetlenségi pártnak a jövőben. Engedjék meg, hogy itt első sorban a külügyi politikára térjek ki. Tudjuk mindannyian, hogy mi hátrás szövetkező fogadom, de csak feltételeken. Az olasz királyi ellen panaszom nincs és nem is lehet. Tudjuk, hogy Olaszország velünk mindig barátságos viszonyban állott, megmutatta rokónézését hazánk nagy nemzeti küzdelemben is, ahol az egész olasz sajtó mellettünk foglalt állást. (Éjlenzés.) Másik szövetségünk a német. Nagy aggályaim vannak abból a magatartásból, amelyet a német sajtó nemzeti küzdelemtünk alatt tanusított, hogy a németek nem jó szemmel, hanem osztrák szemüvegen néztek ezen törekvéseket. En belenyugozom a német szövetségbe, de ha azt látom, hogy befolyást akarva gyakorolni Magyarországot függetlenségi törekvéseivel szemben, nyiltan ki mondom, hogy a német szövetség ellen foglalkozni állást.

Még egy másik kérdéssel kell szólnom. En a népek testvéries egyesítésének vagyok a barátja. Erre vonatkozó nézetemet egy példával világítom meg. Tengerészlet koromban lenn jattam Havannában. Egy este a tengerparton sétálva lártam tiszte meg féltom. Odamenem egy csomó matróz találtam panaszokra valami csapást elő, hogy jenn van egy tyz spanyol matróz, melk s ha valaki bemej közlülük, a spanyolok rögtön kidöbjék. Az mondatlan a matrózoknak, hogy hiszen ti harminczora vagytok, hát ne egyenkek, hanem egyszerre menjetek be. Megfogadták a tanácsomat s nemek, hogy elfogadták a helyiséget, de ők dobáltak ki a bentlévő spanyolokat. (Derült séj.) Így vagyok mi az osztrákok elleni küzdelemlükben a csekkekkel, lengyekkel, horvátokkal. Ha őszelögnánk, miénk lenne a győzelem.

Ha már az osztrákokról beszélek, felemlitem azokat a fontos tárgyalásokat, amelyek ma indultak meg Budapestben W. Klerle Sándor és az osztrák miniszterelnök között. Hogy áll itt a kérdés? Magyarország követeli az önálló vámtérfület (Államias helyeslés). Azt már ma előkésztii és lehető rövid időn belül iparkodni fog megvalósítani. Tudjuk, hogy az olasz-német és svajci szövetségüket már megkötötték. Ezzel számolunk ki, mert gazdasági kérdésekben számolni kell a tényleges helyzettel. Nem szabad ugyanis a munkást, kereskedőt és iparost a bizonytalanságnak kitenni. De minden erőnkkel arra kell törekednünk, hogy Magyarország gazdasági függetlenségét mielőbb törvénybe igassuk és az ezt előmozdító intézkedéseket és intézményeket eltelepessük. Vagy meg tudunk egyezni az osztrákokkal, vagy fenntartjuk a mostani állapotot és ha a reciprocitást szerk, eltho leptejük az önálló vámtérfület törvényesá jogunkkal fogja. És mi kell az önálló vámtérfülethez? Először is, hogy penzjegyek függetlenséggel együnk, mert meg bécsi és berlini bankároktól függünk, önálló-ágról szó nem lehet.

Ezután kifejté, hogy az önálló választói jogot is csak úgy lehet megoldani, hogy azaz a nemzeti állam képtetésnek akadályt ne teremtsünk s hogy az alkotmány megszépe lenn is, fenns lehelenné tetesek. Ki kell keréketni a választó kerületeket lehetőleg teni, hogy minden állampolgár véleményét mindenki meghallgathasson. Szabó haragja a gyűlésezési és egyesülési szabadságnak, úgy a sajtószabadságnak is a szó modern értelmében, menten azoktól a választásokról, amelyek ma éle hetik A vármegyei önkormányzatot erősíteni kell, ha valankor az államotól a hite volt ő is, de véleményét megváltoztatták a szonoru tapasztalatok. Ami a szocial politikát illeti, óhaj, hogy Magyarország minde ember megelégedése biztosítsa legyen. Még pedig úgy a magá, mint családtagjai számára. Ez szükséges a progresszív adó lehozatala A függetlenségi párt a progresszív adók behozatalát felvette programjába, meg is fogja azt választani. Végül a telepházról és parcellázásról mond néhány szót. A parcellázás nemes gondolat, de nem úgy, mint ma, midőn az választásos uszaratéll. Végül a társadalmi szervezkedésekről emlekezett meg helyeslőg.

Gróf Batthyány Tivadart beszéde után még Cizmazia Andre képviselő és az egyes függetlenségi pártok küldöttséi szölkáltak. Ezután az elnök javaslatára a gyűlés kimondta, hogy a vasvármegyei függetlenségi és 48-as párt megalakult, melynek elnökéül Radó Deuést és Gotthardt Sándort választotta meg s azután a tisztakart alakították meg. Végül Kossuth Ferenc és Apponyi Aluernek küldöttek üdvözöl táviratokat, melyekben bejelentették egyuttal a párt megalakulását.

UJDONSÁGOK.

— Személyi hír. Dr. Purjesz Ignéz a Rókus-körház igazgató-helyettes főorvosa, szabadságáról visszatért a fővárosba.

— Edvárd király otthon. Edvárd angol király ma este Londonba visszerkezett.

— A csehek Budapeston. A cseh-magyar gazdasági szövetség megalakítása s a további teendők megtétele céljából, a mai nap folyamán száz főből álló cseh csoport érkezett Budapestre. Vezetőjük Rasovszky Venczel. A holnapi nap folyamán még mintegy haromszáz cseh érkezék Budapestre. A csehek a fiemei tüntetés kapcsán azon magyaroknak, akikkel ma Budapesten érintkeztek, a leglátározottabban megczafolták, mintha ők a magyarok iránt ellenséges érzelmekkel viseltetnének. A csehek megfogják koszonni Petőfi Sándor szobrát, valamint Kossuth Lajos sírját.

— Könyvnyomdászok és betűöntők kongresszusa. A Magyarországi Könyvnyomdászok és Betűöntők Szakegyesülete vasárnap egész napon át folytatta II. orsz. szakegyesületi kongresszusának tárgyalását Peidl Gyula és Rottenstein Mór választói elnökök vezetésével.

A mai nagy gyűlésen befejezték a munkanélkülek segélyezéséről szóló szabályzatok tárgyalását és egyben módosították ügyviteli szabályzatukat és egyben módosították ügyviteli szabályzatukat is. Ezzelben módosították Birei Adolf előadó javaslatára, hogy a gépmeszeréket és segéd munkásokat nem kell kötelezni a szakegyesület után való köztetésére s hogy az u. n. kilécselés és az önkéntest ajánlkozást nem

szüntetik meg. Határozata emellett azonban, hogy minden helyi csoportban legyen munkaközvetítő, a melyből elsősorban vendők a szükségben munkaelőző csapat, ha ott megfelelő erő nincs, forduljon a munkaadó a központi szakegyülethez. Végül több indítványt tárgyalt a kongresszus, a melyet holnap hétfőn követ a országos szakegyesületi kongresszus. Ennek napirendje a következő: A vidéki árszabály. A magyar és német szakegyesület, valamint a szervezeti hivatalok megerősítése. Indítványok. — A szakegyesület szombat este a Terézvárosi Casinó dísztermében a kongresszusi küldöttek uszteletré igen sikerült hangversenyyel kapcsolatos kedélyes estélyt rendezett, a melyen az egyesület zenekara, több dalegyüt, Balassa Jenő a Végzsinház tagja, s mások vettek részt.

— A magyarok győzelme a marsellei kongresszuson. Szép győzelmet vívtak ki — mint Marselleiből jelentik — az ottani nemzetközi diákkongresszuson a magyar küldöttek. A kongresszus utolsó napja szeptember 5-én volt, amikor az együttes ülésen báró D'Estourmelles Constant díszelnök helyett dr. Zsembery István elnökölt. Ezuttal ismét előkerült a nemzetközi kérdés és még egy utolsó kísérletet tettek annak érdekében, a kongresszus azonban ezzel szemben dr. Ajtay magyar küldött által indítványozott alapszabálykiegészítést fogadta el; ez a kieészítés arra szölkött, hogy a francziák különleges egyesületi szervezetük útján is be lehessenek a szövetségbe s ez elismította az utalati pársiak elégtelenségét. Ezután dr. Provantall Camill ügyvéd, a szövetségnek négy éven át volt elnöke tisztelettel lemondott, mire a kongresszus elnökké egyhangulag Masci Pál tanárt választotta meg, akinek indítványára a lemondott elnök, a magyarok régi barátja, tiszteletbeli elnök lett. Elhatározták továbbá, hogy a legközelebbi kongresszus 1907. évben Bordeauxban lesz. Végül tárgyalás alá került a szövetségi központi iroda helyének kijelölése (eddig Olaszországban volt). Itt két indítvány állott egymással szemben. Az egyik Párisat, a másik Budapestet ajánlotta. A kongresszus felismerte a központ fontosságát s ezért Párisban szemben három szó ellenében központi Budapestet állapította meg s annak elnökevé egyhangulag dr. Zsembery Istvánt választotta meg, mert a magyarok eddigi működése nyújtott legtöbb garanciát ennek a fontos szervnek az igazgatására. Az ülés végén még Zsembery elnök bejelentette, hogy a magyar osztály elnöke Hindy Zoltán, főtáskára pedig Zsitvay Tibor lett. A kongresszus ünnepélyes bezárása délután öt órakor a kiállítási nagy palotájában volt. A díszülésen a miniszter helyett Parsons államtitkár elnökölt. Az elnök üdvözli beszéde után az emelvényre Hindy Zoltán lépett, aki lelkes francia beszéd kíséretében a marsellei Associationnak emlékül a magyar birodalmi címerrel díszített nemzeti zászlót adott át. A felmelelo jelenet alatt perczekig tartó frenetikus tapsvihar keletkezett, mely után dr. Laurans, a marsellei Association elnöke meghívta mondott köszönetet. Azután a többi nemzetek küldöttei tolmácsolták köszönetüket, köztük néhány szóval Ausztria küldöttsége is. Végül dr. Zsembery felolvasta az olasz és a belga király szívélyes köszönet táviratát. Este nyolcz órakor a „Konzas Blanc” nagy ettermenben 300 teretűk banket volt. A kongresszus, amelyen a magyarok fokozott sikereket arattak, véget ért. A magyar küldöttek szeptember 6-án Párisba utaztak, akiket a pályaudvarra a marselleiek a szokásos díszmenettel kísérték ki. — Erdélyes megalinteni, hogy a románok — bár erősen készültek rá — a kongresszustól teljesen távol maradtak.

— Hadnagy temetése zenezó nélkül. A hatodik honvédelgyalogezred egyik derék hadnagya, Heintz Béla meghalt. Nagy katonai díszszertemelték is Szabadán. Csak az kellett általános megelégedés, hogy a szociális gyászense elmaradt. Ennek magyarázata csak később hatol a közönség közé: Heintz Béla ugyanis tesben-lélekben hazafias érzésű, derék magyar fia volt. A szerencsétlen fiatal ember, mikor már érezte, hogy meg kell halnia, magához hívatta egyik tisztársát és arra kérte, hogy ne rendeljenek ki a számára zenét, mert ott a koporsóba fordulna meg kínjában, ha föltöte elhangzanék a Góltérhalm. Kívánságát teljesítették, nem zavarta meg az utolsó földutján a gyűlölt népbimuzs dalalma.

— A fiemel tüntetések. Fiume még a legelőnkebb hatása alatt áll a minap lefolyt tüntetéseknek. Ma déiben a polgárság a Fenice-szinkörben nagy népgyűlést tartott, amelyen tiltakoztak a szokolisták minapi betörése ellen. Többek hozzájárulása után a következő határozati javaslatot fogadták el: A legnagyobb fokban tiltakozik Fiume város polgársága az előre megmondott és közzétesztés ellen, a melyet városuk ellen elkövettek. Tiltakozik továbbá a barikád erőszakosság ellen és a modern kultúra nevében elítéli, visszataszítja és indignálódo óvat emel a tollnak ama delinkvenséi ellen, akik hazugsággal és rágalommal igyekeznek megsejteni és elhomályosítani a hazafias polgárságok évszázados felettségét és lojalitását: kimondván politikai és nemzeti jellegében a város Magyarországhoz való tartozásának megrendíthetetlen voltát, bármely ellenséges törekvés ellen.

Susakon is volt ma népgyűlés, amelyen dr. Bakacsis közjegyző elnökölt. A népgyűlésen több magyar is vett részt. A gyűlés a magyar és horvát barátság és Kossuth lojtonos éjlenzése között határozati javaslatot fogadott el, amely a fiemei olaszoknak a horvátok ellen intézett támadására vonatkozóan kimondja, hogy minden kereskedelmi czég, üzlet és nyilvános helyiség szigoruan bojkottállassék, mely nem horvát, szláv és magyar. A népgyűlés végül csatlakozik a novi-népgyűlés hasonló határozatához. Fiuméből jelentik: Holnap déltan érkeznek el a Dalmáciából és Montenegróból visszatérő szokolisták. Gróf Náko

Sándor kormányzó minden óvintézkedést megtett, hogy a minapi összeütközések ne ismétlődjenek és ezért újabb katonaságot rendelt Fiuméba. Holnapelőtt fel 11 órakor érkezék el Budapestről és Kaposvárról a 44. gyalogezred négy százada s ezen újabb katonasággal felszaporodott helyőrség a kikötőben az érkező hajók előtt helyezkedik el, valamint megszállja az állomás épületét, ugyszintén körülvésva a vasuti vonalat egészen a sursaki határig.

— Egy régi várpince. Győrött a Széchenyi-térnek a Kazinczy-utca felőli sarkán, a lábvesztőig kábelek lerakása közben a föld beomlott. Eltozatos üregre bukkantak, melyről azonnal elterjedt az a hír, hogy ez azon sokszor emlegetett folyosó, mely Szentmártont Győrrel a régi időkben összekötötte. Tudósítók azonban a helyszínré s a szük nyíláson leszállva tüzetesen átvizsgálta a sok földdel majdnem teljesen betemetelt boltozatot. Az egész földalatti helyiség egy nagy, 8 méter széles és 12—14 méter hosszú, mintegy 5 méter magasságú pinceszékhelyiség, mely egy részét képezte a vár erődítésének. Az oldalfalakban egymástól 4 méternyi távolságban kémevesztő, vaon végződő üregek vannak. A Duna felé vezető egy kisebb bolthajlással folytatódó a pinceszékhelyiség, mely azonban teljesen be van töltve földdel.

— Az állatorvosi főiskola megnyitása. A m. kir. állatorvosi főiskola kedden, e hó 11-én délelőtt 11 órakor a főiskola dísztermében tanfelmegnyitó ünnepélyt tart, amelyen dr. Hutrya Ferenc rektor beszámol az 1905-6. tanévéről, dr. Ploz Béla v. prorektor pedig „Elmélet és gyakorlat az orvostanban” czimén tanfelmegnyitó beszédet mond.

— Rablótámadások. Vicszi János beton munkás az éjszaka három óra tájában széles jókúval érkezett hazafelé. Az éjszakai a Fenecváros korcsnáiban és kávéházaiban multatta végig. A Marton-utca 18. számú háza előtt egyszerre egy fiatalember állott teleje és bizalmasan megkérdezte Vicszit: — Van-e még pinze Vicszi bácsi?

Vicszi a fiatal emberben felismerte egyik multató társát és így gyantalanul válaszolt: — Van még vagy három forintom. — No, ha van, akkor ide add — kiáltotta a suhanész és a következő pillanatban torkon ragadta Vicszit, a földre teperte és elakarta rabolni a pénzt. Vicszi segítségért kiáltott. Szerencsére éppen abban a pillanatban fordult az utcába Karácsonyi István 1267-es számú rendőr, aki az utalorsányra vette magát. A csavargó futásnak eredt és csakhamar eltűnt a sötétben. A rendőr azonban megismerte az emekült utalorsányban Hartung Lajos 25 éves napismást, aki a főváros területéről ki van tiltva. Tíz perczet később a rendőr az országos vasúttérrel találkozt Hartunggel; lefogta és a kapitányságra akarta vinni. A Ranóder-utczában Hartung egyszerre kést rántott elő és a rendőrt támadt. A rendőrt erre elölkapták a revolverét és a levegőbe lött. A csavargónak ezenközben sikerült egyszert nyerni és a nyitott kesselt menekült tovább. Egyszerre Manda Ferenc vasárcsarnoki szolga állotta utat. Az elkészeredett csavargó most a szolgára támadt: — Teged is leszurkál gazember! — kiáltotta. A rendőr, aki állandán a menekülő utalorsány nyomában volt, látva a veszedelmes helyzetet, czelba vette a betörőt és revolverét kétszer egymássalan elsütötte. A csavargó megátarodott, majd eszméletlenül összeesett. Mind a két golyó a mellén talált. A mentők az István-körházba vitték. — Tegnap délután két suhanész az István-körház mögött megámadta Majorovits Kálmán papüvendőkéit, a földre teperték és elrabolták 7 koronáját, azután elmenekültek. A rablótak nyuoztzza a rendőrség.

— Munkásünnep. Szép ünnepség folyt le tegnap a Budapesti Kövezősegedek egyesületében. Az egyesület két tagja, névszerint: Holsteier Ferenc és Wald Nándor 50 éves évfordulóját ünnepeleék annak, hogy munkaadójuk üzletébe belépve iparos pályájukat megkezdék. Az egyesület tagjai erre az alkalomra szép ajándékkal lepték meg a jubilálókat, akiket az Országos Ipargyesület elnöksége a munkás elismerésem adományozásával tüntetett ki. Az ermek átadása az ünnepelték tisztelőinek tömeges üdvözlete mellett történt meg. Az ipargyészület képviselőtében dr. Döczy Sámuel kerületi pénztáros és ügyész jelent meg, aki az érmeket az ünnepelekek érdeméllátó szavak kíséretében nyújtotta át.

— A kolozsvári elektromos művek megnyitása. Köszösvártot, mint onnan jelentik, ma vasárnap avattak fel ünnepélyesen a városi elektromos művet, a melyen a kormány képviselőtében jelen voltak Mezőssy Béla államtitkár, dr. Némethy Károly és Csóka József miniszteri tanácsosok, továbbá gróf Banffy Miklós főispán, Budapest fővárosi képviselőtében Bárczy István polgármester és Vosics Károly tanácsnok, a helyi hatóságok és a vidéki városok küldöttei. A kétszáz tagból álló társaság korán reggel kocskon indult a gyalui havasok közé, ahol megtekintvén a nagyszabású és festői képet nyújtó elektromos művet, dr. Hoór Mór műegyetemi tanár a Ganz-gyár igazgatójának szászszéri előadása után felkérte a városi a mű átvetelére. Fekete Nagy Béla helyettespolgármester átörve a művet, kérte a kereskedelmi miniszter támogatását a város iparfejlesztési törekvésehez. Csóka József min. tan. biztosította a város közönségét a kereskedelmi kormány legméltóbb érdeklődéséről és támogatásáról és midőn szavát végezte, ráeresztették a hetven méter magasból leeresztő vizet a turbinákra s azok a jelenlévők hatóságok élénzésében közben működésbe hozták a géppárosokat, melyek ezental Kolozsvár vilamosvilágítási és erőátviteli szükségletét fogják ellátni. A résztvevők visszatértek a városba, hol tisztelőitkre fényes bankett volt. A banketten számos

felköszöntök... telepet építő Ganz-gyárát... aposztrofálva fejlődésére... teltére a szí... — Megsz... 21 éves szol... Lósalát 2... Csikány Józ... részegen beá... korcsnáiba, a... tak. Kiss I. A... mire az egész... összeszerkált... körházban á... tartóztatta. — Házas... gyár igazgató... kohni Aranka... megyei főorv... — Városl... nál. A város... küldöttsége... tése alatt dr... képviselőjének... azon sérelme... ezer mutató... vurtli nevez... furdót felép... Vászonyit, ho... hogy választó... ne hagyja, Kértek tehát... Városnyi V... 6 helyesli u... nem akkor, h... fozt meg... döntésnek, h... ban, hogy... A küldöttség... nyújtotta V... — A Bék... este volt a 11... birkozás. D... der és Pieta... percz 20 ma... Czaja József... francia bírk... eldöntetlen... zót Jordán... másodpercz... méhenél 4... Safulin teta... voltak az a... kuszt a szűs... Paxon ameri... czával, aki e... erős ember... améltit kitan... percz alatt g... vektelti Fül... deauxi bírköz... mas volt Sab... vektözésben... a birkozásban... Hartl töröl 1... percz 7 má... meg Lurich 1... 6 percz 20... Hétfőn este... Strengé ham... Cyelap angol... özse világbá... döntő mérkőz... Piltasinsky l... — Agyon... óra felé a F... ismeretlen te... 25 éves állit... vonult meg... seblől elverze... a morguba... — Rothan... x Podor-fé... utca 3. szám... legjobban fels... gond fordított... — Bob-haz... x Nemesi... képeket restá... és díszít. BB... Telefon: 58-...

Fabinyi hadest volt a tábornok ma... Batthyány... Maria, akibér... szolja, megha... mellet Vízak... a család tagj... jelent meg. — Nagy... 8-án elhunyt... után 3 órak... zától.

TÁ

A he... Pétervár... nőke, Mouch... bizottságána... e hó 11-én... a kérdést, v... párt megb... kongresszus... 12-iken közi... tározatát, h... ható meg a... ter a minisz... talános felte... rár-Bank a... ből, hogy... vételt. Pétervár... váron egybe... dékben által... kongresszus... vételének k... lasztási har... Riga, szep... meretlen em... zervatív lap... zsinórral e... melyet azon... matánna té... ellen bomb... vezetés fel...

